

Arrest

nr. 176 919 van 26 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 30 juni 2016 (en niet op 14 juli 2016 zoals verzoekende partij verkeerdelijk stelt in haar verzoekschrift). Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekend schrijven van 25 juli 2016, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 augustus 2016, voert verzoekende partij aan dat zij woonplaatskeuze had gedaan op het adres van haar raadvrouw doch dat het Commissariaat-generaal bij het aangetekend versturen van de beslissing de naam van de raadvrouw niet vermeldde zodat zij de beslissing niet in ontvangst kon nemen.

5. Te dezen moet het beroep tegen de bestreden beslissing met toepassing van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Met toepassing van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van dezelfde wet begint de beroepstermijn, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief, ten aanzien van de geadresseerde te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien de verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Verzoekende partij kan *in casu* echter geen overmacht inroepen. Blijkens het administratief dossier heeft verzoekende partij op 23 juni 2016 woonplaatskeuze gedaan op het volgende adres: Wolstraat 8, 1000 Brussel. Uit geen enkel stuk in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij melding heeft gemaakt van een raadsman/vrouw of dat de advocaat van verzoekende partij haar tussenkomst gemeld heeft waardoor de link tussen het kantoor van haar advocaat en het adres niet kon worden gelegd.

De commissaris-generaal heeft de bestreden beslissing dan ook op correct wijze verstuurd naar hoger vermeld adres op naam van verzoekende partij, zoals verzoekende partij het ook heeft opgegeven. Bovendien had de advocaat van verzoekende partij weet dat er een aangetekende zending op naam van haar cliënt, verzoekende partij, op voormeld adres werd aangeboden aangezien zij stelt dat zij de brief niet in ontvangst kon nemen.

Vermits de brief, die de bestreden beslissing bevatte, op donderdag 30 juni 2016 overhandigd werd aan de postdiensten, is dinsdag 5 juli als derde werkdag de eerste dag van de beroepstermijn, zodat dinsdag 19 juli 2016 de vervalddag is.

Het op 25 juli 2016 ingediende beroep is aldus laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS